

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 260/2021
16.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бранимира Јеремића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К. бр. 366/19 од 01.10.2020. године и Вишег суда у Јагодини Кж.1. бр. 7/21 од 12.01.2021. године, у седници већа одржаној дана 16.03.2021. године, једногласно донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бранимира Јеремића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К. бр. 366/19 од 01.10.2020. године и Вишег суда у Јагодини Кж.1. бр. 7/21 од 12.01.2021. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ**, као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини К. бр. 366/19 од 01.10.2020. године, окривљени АА и ББ оглашени су кривим да су извршили по једно кривично дело увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика и осуђени су на новчане казне у износу од по 20.000,00 динара које су у обавези да плате у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико у датом року казну не плате иста ће се заменити казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом окривљени су обавезани да плате суду на име паушала износе од по 5.000,00 динара, окривљени АА приватном тужиоцу ББ на име трошкова кривичног поступка износ од 80.720,00 динара, окривљени ББ приватном тужиоцу АА на име трошкова кривичног поступка износ од 71.970,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Приватни тужилац ББ као и приватни тужилац АА, обавезани су да плате суду на име судских такси за приватне тужбе и пресуду износе од по 1.470,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж.1. бр. 7/21 од 12.01.2021. године одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Бранимира Јеремића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Ружице Николић и пресуда Основног суда у Јагодини К. бр. 366/19 од 01.10.2020. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Бранимир Јеремић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или да поднети захтев за заштиту законитости усвоји, другостепену пресуду укине и предмет врати другостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, након чега је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), на којој је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода из предлога у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости у делу којим се указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП је неоснован, док је у преосталом делу недозвољен.

Поднетим захтевом за заштиту законитости бранилац окривљеног АА указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП која је учињена тиме што се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказу на коме се по одредбама закона не могу заснивати. Ова незаконитост по наводима браниоца огледа се у чињеници да је суд на основу увида у захтев за покретање прекршајног поступка у списима прекршајног суда Пр. бр. 5607/19 утврдио да је због нерашчишћених имовинскоправних односа и разграничења имовине, дошло до сукоба између окривљеног АА и ВВ са једне стране и окривљеног ББ са друге стране. По браниочевим наводима овај доказ је једини и стога незаконит у смислу члана 16. став 1. ЗКП и на њему се не може заснивати осуђујућа пресуда окривљеном АА. Даље, бранилац наводи да како у овом случају нема правноснажне пресуде прекршајног суда у односу на чињенице наведене у захтеву за покретање прекршајног поступка, то је узимањем тих чињеница повређено начело презумпције невиности према окривљеном АА.

Овакви наводи из захтева за заштиту законитости су од стране Врховног касационог суда оцењени као неосновани.

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП постоји ако се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати, осим ако је, с обзиром на друге доказе, очигледно да би и без тог доказа била донесена иста пресуда.

Према стању у списима, Основни суд у Јагодини је у доказном поступку поред осталог извршио увид у списе Прекршајног суда у Јагодини Пр. бр. 5607/19, из којих је утврдио да је у вези догађаја који се одиграо дана 17.11.2019. године, између окривљених АА, ББ и ВВ, покренут прекршајни поступак.

Дакле, чињенице у вези извршења кривичног дела увреда за које је окривљени АА оглашен кривим нису утврђене на основу увида у списе прекршајног суда, већ на основу доказа изведених током кривичног поступка (саслушања окривљених и испитаним сведоцима), па су неосновани наводи да је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП односно да се пресуда заснива на недозвољеном доказу како се у захтеву за заштиту законитости наводи.

У преосталом делу поднетим захтевом за заштиту законитости бранилац указује да је побијаним пресудама погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, да нико не потврђује инкриминисане речи упућене критичном приликом, већ свако има своју верзију изговорених речи од испитаних сведока, да је погрешно цењен исказ сведока очевица ВВ, да није извршен увид у приложено лекарско уверење за ВВ као и да суд није утврдио редослед изговорених увредљивих речи, нити извео све предложене доказе, на који начин бранилац полемише са чињеничним утврђењима суда и фактички побија правноснажне пресуде због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања (члан 440. ЗКП).

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима које има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка кој је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 440. ЗКП, односно због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, то је Врховни касациони суд захтев браниоца у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић